

Foredrag v. Jens Windeleff

C.G. Jung fik 2 markante efterfølgere. Både Erich Neumann og Marie-Louise von Franz blev videreførere af Jungs psykologi med hver sit store bidrag, hvoraf en del også er oversat til dansk. De var begge typologisk introverterede tænketyper, men Neumanns relation til Jung og senere jungianerne i Zürich tog en særskilt drejning, da han som ung analytisk begavet elev kritiserede Jungs syn på den jødiske mentalitet og hans tilpasning til de tyske vilkår for overlevelse af den europæiske psykologi i 30'erne. Men Jung havde lært af sit eget opgør med Freud og accepterede med tolerance og respekt den unge rebel. Forholdet varede til Neumann døde i 1960 et halvt år før Jung. Deres korrespondance blev Jungs største, og den udkom 2015 i engelsk oversættelse. Jung udtalte engang: 'jeg har en enorm korrespondance og træffer utallige mennesker, men har kun to virkelige venner, med hvem jeg kan tale om mine egne problemer; den ene er Erich Neumann, og han lever i Israel, og den anden er Father Victor White i England'. Vi gennemgår nogle af de vigtigste brevsvekslinger. 'Die Grosse Mutter' og 'Ursprungsgeschichte des Bewusstseins' er Neumanns lærde hovedværker, men 'Tiefenpsychologie und neue Etik' provokerede som kulturpsykologisk skrift den jungianske højborg i Zürich, endskønt den 'blot' viste skyggeprojektionerne og syndebukspsykologien i den daværende europæiske nationalfundamentalisme. Neumann er aktuel, fordi temaet igen er konstateret i Europa og også i USA, selvom det denne gang ikke er jøderne, men muslimerne som står for skud. Følte de sig psykologisk eller politisk truffet dengang i det borgerlige Zürich, C.A. Meier og Jolande Jacoby m.fl., eller handlede det mere om 'søskende-rivalisering' i Jung-epigonien? Vi vil se på de karakterologiske komponenter i individuationen, når uenighed med gruppen bliver dramatisk og båret af animositet, som det i denne sag fremgår af de mange brevsvekslinger i Jung-kredsen. Neumann blev en defensiv kriger i exil, indtil han i begyndelsen af 50'erne blev en anerkendt foredragsholder i Eranos og Zürich, herunder også med sit koncept om centroversion, og vi vil i anden halvdel af foredraget se på, om han havde en personlig skyggeproblematik, som nogle formoder. Vi gennemgår her en række ret ukendte tegninger og malerier fra Neumanns og Jungs individuationsproces - og også fra Olga Fröbe-Kapteyn, stifteren af Eranos, som både Jung og Neumann havde en indgående relation til. Og deres karakterer og relation vil blive beskrevet i en grafologisk analyse. Jungs skrift er blevet analyseret før, men denne gang med nye vinkler. Og for første gang bliver Neumanns skrift vist og grafologisk analyseret med sønnen prof. Micha Neumanns godkendelse.